

25 Martie

**Miercuri după masă, în a cincea
săptămână s Sfântului și Marelui Post**

**Bunavestire a Preasfintei Născătoare de
Dumnezeu**

**SFÂNTA ȘI DUMNEZEIASCA LITURGHIE
A SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR,
UNITĂ CU VECERNIA ZILEI DE 26
MARTIE (cea care încheie Praznicul)**

**După celebrarea Utreniei, ce se citesc
Orele/Ceasurile cu cele specifice ale
Triodului și ale Praznicului Bunevestiri și
se celebrează Sfânta și Dumnezeiasca
Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur
unită cu Vecernia zilei de 26 martie (cea
care încheie Praznicul).**

**Cf. Învățăturii de Tipic a lui Marcu, de
la sfârșitul Triodului, cu privire la
Praznicul Bunevestiri,**

VI.2.m:

**Când praznicul Bunevestiri cade
miercuri în săptămâna a cincea din post și
încheierea praznicului are loc joi (atunci
când se cântă Canonul Sfântului Andrei),**

slujba Înainteprăznuirii Bunevestiri care ar trebui făcută marți, se mută luni. Canonul Sfântului Andrei se cântă marți, împreună cu Tricântările zilei din Triod. Miercuri se cântă slujba Praznicului din Minei împreună cu cea a zilei din Triod, precum urmează:

La liturghie: Se cântă slujba Praznicului și a Triodului (fără stihirile Canonului Sfântului Andrei) și a Arhanghelului împreună, astfel: Binecuvântarea de început: Binecuvântată este împărăția... Psalmul 103 și ectenia mare. La Doamne strigat-am... se pun 10 stihiri: 4 stihiri din Triod: stihira zilei, două stihiri ale lui Iosif, glas 8 și o stihiră a lui Teodor, glas 8. 3 stihiri ale Praznicului, glas 4, din Minei (de la stihoavna Vecerniei praznicului) și 3 stihiri ale Arhanghelului, glas 1. Mărire... și acum... Stihira Praznicului: Trimis a fost din cer Gabriel Arhanghelul...

În timpul cântării stihirilor sau mai înainte dacă i-a fost cu puțință, preotul face proscomidia.

Intratul se face cu Evanghelia.... apoi... *Lumină lină...* prochimenele zilei și paremiile din Triod și două paremii ale

Praznicului, din Minei (De la Ieșire... și de la Pilde...).

Ectenie mică și ecfonisul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru... Apostolul și Evanghelia Praznicului...

În loc de: Cuvine-se cu adevărat... se cântă irmosul cântării a IX-a a Catavasiilor Bunevestiri: Binevestește pământule...

Chinonicul/priceasna Praznicului: Domnul a ales Sionul, l-a ales ca locuință Lui...

Miercuri după amiază

Preotul: Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire ție, Dumnezeu nostru, mărire ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,

în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumegă.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-

o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Doamne strigat-am...pe glasul 8. Se pun 10 stihiri: 4 stihiri din Triod: stihira zilei, două stihiri ale lui Iosif, glas 8 și o stihiră a lui Teodor, glas 8. 3 stihiri ale Praznicului, glas 4, din Minei (de la stihoavna Vecerniei praznicului) și 3 stihiri ale Arhanghelului, glas 1.

Mărire... și acum... Stihira Praznicului: Trimis a fost din cer Gabriel Arhanghelul...

Psalmul 140

Doamne strigat-am către tine, auzi-mă: ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine.

Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta:

ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.

Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul întru îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

**În timpul citirii stihirilor, preotul face
proscomidia, dacă nu a făcut-o mai înainte.**

Pe 10: Scoate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Stihirile Triodului

Între tâlharii gândurilor mele căzând, m-
am prădat de minte eu ticălosul; și cumplit
bătându-mă, tot sufletul mi s-a rănit și pentru

aceasta zac gol de bunătați în calea vieții. Preotul văzându-mă că mă chinuiesc de răni, pentru neputința tămăduirii trecându-mă, n-a căutat spre mine; și levitul iarăși nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, văzându-mă și el, a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Cel ce bine ai voit a Te întrupa, nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, dăruiește-mi tămăduire, cu iubirea Ta de oameni, vărsând peste mine mare mila Ta.

Pe mine mă așteaptă dreptii:
până ce vei răsplăti mie.

Doamne, Tu ai arătat pe sfinții Tăi ucenici ceruri cuvântătoare; cu sfințitele mijlociri ale acestora, scapă-mă din răutățile pământești, înălțând pururea gândul meu, prin înfrânare și prin cunoștința patimilor mele; ca un îndurat, și de oameni iubitor.

Pe 8: Dintru adâncuri am strigat către tine, Doamne!
Doamne ascultă glasul meu.

Având vremea postului toți ca un ajutor spre lucrurile cele dumnezeiești, să plângem din toată inima și să strigăm Mântuitorului: Doamne mult-Milostive, pentru ucenicii Tăi, mântuiește pe cei ce Te laudă cu frică, ca un

îndurat și iubitor de oameni.

Fie urechile tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Apostoli prealăudați, rugători ai lumii,
tămăduitorii bolnavilor, păzitorii sănătății, în
acestea amândouă păziți-ne pe noi, care trecem
vremea postului; să fim împăcați dumnezeiește
unul cu altul, ferindu-ne gândul netulburat de
patimi; ca să cântăm toți laudă lui Hristos, Celui
ce a înviat, ca Unui biruitor.

Pe 6: De te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

*Stihirile Praznicului, glas 4, din Minei
(de la Stihoavna Vecerniei Praznicului)*

În luna a șasea, trimis a fost Arhanghelul la
Fecioara cea Curată, și zicându-i ei: bucură-te! i-a
binevestit, că Mântuitorul dintr-înșă va ieși. Deci
cu credință primind închinarea, te-a zămislit pe
tine Dumnezeu cel mai-nainte de veci, care bine
ai voit a te întrupa negrăit, spre mântuirea
sufletelor noastre.

Pentru numele tău te-am așteptat, Doamne,
așteptat-a sufletul meu cuvântul tău:
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Limba care nu o știa, a auzit-o Născătoarea de Dumnezeu, că a grăit către dânsa Arhanghelul, graiurile buneii vestiri. De unde cu credință primind închinarea, te-a zămislit pe Tine Dumnezeu cel mai-nainte de veci. Pentru aceasta și noi bucurându-ne, strigăm Ție: Cel ce Te-ai întrupat dintr-înșea fără schimbare Dumnezeule, pace lumii dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte:
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Iată chemarea acum s-a arătat nouă, mai presus de cuvânt, Dumnezeu cu oamenii Se unește prin glasul Arhanghelului, înșelăciunea se alungă. Că Fecioara primește bucurie; Cele pământești s-au făcut cer; Lumea s-a dezlegat de blestemul cel dintâi. Să se bucure făptura, și cu glasuri să cânte: Făcătorule și Mântuitorul nostru, Doamne mărire Ție.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la el:
și el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Stihirile Arhanghelului, glas 1, din Minei

Preamarele Gabriel, mintea cea prea îndumnezeită, cea luminoasă și cerească, cel ce împreună cu cetele cele de sus privește și vede

Lumina cea în trei sori, venind a binevestit
Fecioarei taina cea înfricoșătoare și se roagă
pentru sufletele noastre.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile,
lăudați-l, toate popoarele.

Taina cea mare, care mai înainte era
necunoscută îngerilor și din veci ascunsă, ție
singur ți se încredințează Gabriele, și pe aceasta,
venind în Nazaret, ai avut îndrăzneală să o spui
singurei curate; cu care, roagă-te să se dăruiască
sufletelor noastre pace și mare milă.

Că s-a întărit mila lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Cel ce pururea ești plin de lumină și faci voia
și împlinești poruncile Atotînătorului, voievodul
al îngerilor, Gabriele, prea alesule, păzește pe cei
ce cu dragoste te cinstesc pe tine, rugându-te
pururea, să se dăruiască sufletelor noastre pace și
mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A praznicului, din Minei, glas 6

Trimis a fost din cer Gabriel Arhanghelul, să binevestească Fecioarei Zămislirea. Și venind în Nazaret, cugeta întru sine, de minune înspăimântându-se: Cum Cel ce este necuprins întru cele de sus, din Fecioară se va naște? Cel ce are scaun cerul și așternut picioarelor pământul, în pânțece de Fecioară încape. Spre Care, cei cu câte șase aripi și cei cu ochi mulți a privi nu pot, Acela, numai prin cuvânt, a se întrupa dintr-însa a binevoit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci, pentru ce stau și nu grăiesc Fecioarei? Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine! Bucură-te curată Fecioară! Bucură-te mireasă, care nu știi de mire! Bucură-te maica Vieții! Binecuvântat este Rodul pânțecelor tău!

Se face Intratul cu Evanghelia

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: Seara și dimineața, și la amiază te lăudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădăjduit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeul nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea,

Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Lumină lină a sfintei măririi a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Înțelepciune, să luăm aminte.

Prechimenele și Lecturile zilei, din Triod

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăznire a grăit (Ps. 93, 1).

Stih: **Î**nalță-te Cel ce judeci pământul, răsplătește răsplătirea celor mândri (Ps. 93, 2).

Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăznire a grăit (Ps. 93, 1).

Preotul: Înțelepciune!

Din cartea Facerii (17,1-9), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Iar când era Avram de nouăzeci și nouă de ani, i S-a arătat Domnul și i-a zis: “Eu sunt Dumnezeu cel Atotputernic; fă ce-i plăcut înaintea Mea și fii fără prihană; și voi încheia legământ cu tine și te voi înmulți foarte, foarte tare”. Atunci a căzut Avram cu fața la pământ, iar Dumnezeu a mai grăit și a zis: “ Eu sunt și iată care-i legământul Meu cu tine: vei fi tată a mulțime de popoare, și nu te vei mai numi Avram, ci Avraam va fi numele tău, căci am să te fac tată a mulțime de popoare. Am să te înmulțesc foarte, foarte tare, și am să ridic din tine popoare, și regi se vor ridica din tine. Voi pune legământul Meu între Mine și între tine și urmașii tăi din neam în neam, să fie legământ veșnic, așa că Eu voi fi Dumnezeu tău și al urmașilor tăi. Și-ți voi da ție și urmașilor tăi pământul în care pibegești acum ca străin, și tot pământul Canaanului ca moștenire veșnică, și vă voi fi Dumnezeu”. Apoi a mai zis Dumnezeu lui Avraam: “Iar tu și urmașii tăi din neam în neam să păziți legământul Meu”.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru (Ps. 94, 1).

Stih: Să întâmpinăm în fața Lui întru laudă și în psalmi să-I strigăm Lui (Ps. 94, 2).

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru (Ps. 94, 1).

Din Pildele lui Solomon (15,20-16,9), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Fiul înțelept bucură pe tatăl său, iar fiul nebun nu bagă în seamă pe maica lui. Nebunia este o bucurie pentru omul fără minte, iar cel înțelept merge pe calea dreaptă. Punerile la cale nu se înfăptuiesc unde lipsește chibzuirea, dar ele își iau ființă cu mulți sfătuitori. Omul se bucură pentru un răspuns bun ieșit din gura lui, și cât e de bună vorba spusă la locul ei! Înțeleptul merge pe cărarea vieții ce duce în sus, ca să ocolească drumul iadului, care merge în jos. Domnul prăbușește casa celor mândri și întărește hotarul văduvei. Gândurile cele rele sunt urâciune înaintea Domnului, iar cuvintele frumoase sunt curate (în ochii Lui). Cel ce umblă după câștig nedrept își surpă casa lui, iar cel ce urăște mita va trăi. Inima celui drept chibzuiește ce să răspundă,

iar gura celor nelegiuți împrăstie răutăți. Domnul se ține departe de cei nelegiuți, dar ascultă rugăciunea celor drepți. O privire prietenească înveselește inima și o veste bună întărește oasele. Urechea care ascultă o dojană folositoare vieții, își are locașul printre cei înțelepți. Cel ce leapădă muștrarea își urgisește sufletul său, iar cel ce ia aminte la dojană dobândește înțelepciune. Frica de Dumnezeu este învățătură și înțelepciune, iar smerenia trece înaintea măririi. În putere stă omului să plăsmuiască planuri în inimă, iar răspunsul limbii vine de la Domnul. Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar numai Domnul este Cel ce cercetează spiritul. Înfațișează Domnului lucrările tale și gândurile tale vor izbuti. Pe toate le-a făcut Domnul fiecare cu țelul său, la fel și pe nelegiuit pentru ziua nenorocirii. Toată inima semeață este urâciune înaintea Domnului; hotărât, ea nu va rămâne nepedepsită. Prin iubire și credință se ispășește păcatul și prin frică de Dumnezeu te ferești de ele. Când căile omului sunt plăcute înaintea Domnului, chiar și pe dușmanii lui îi silește la pace. Mai degrabă puțin și cu dreptate, decât agoniseală multă cu strâmbătate. Inima omului gândește la calea lui, dar numai Domnul poartă pașii lui.

Lecturile Praznicului

Preotul: Înțelepciune!

Din Cartea Ieșirii (3, 1-8) citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: În vremea aceea, Moise păștea oile lui Ietro, preotul din Madian, socrul său. Și depărtându-se odată cu turma în pustie, a ajuns până la muntele lui Dumnezeu, la Horeb; iar acolo i s-a arătat îngerul Domnului într-o pară de foc, ce ieșea dintr-un rug; și a văzut că rugul ardea, dar nu se mistuia. Atunci Moise și-a zis: Mă duc să văd această arătare minunată: că rugul nu se mistuiește. Iar dacă a văzut Domnul că se apropie să privească, a strigat la el Domnul din rug și a zis: Moise! Moise! Și el a răspuns: Iată-mă, Doamne! Și Domnul a zis: Nu te apropia aici! Ci scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt! Apoi i-a zis iarăși: Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob! Și și-a acoperit Moise fața sa, că se temea să privească pe Dumnezeu. Zis-a Domnul către Moise: Am văzut necazul poporului Meu în Egipt și strigarea lui de sub apăsători am auzit și durerea lui o știu. M-am coborât dar să-l scap din mâna Egiptenilor, să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-un pământ roditor și larg, în țara unde curge miere și lapte.

Preotul: Înțelepciune!

Din la Pilde (8, 22-30) citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Domnul m-a zidit la începutul lucrărilor Lui; înainte de lucrările Lui cele mai de demult. Eu am fost din veac întemeiată de la început, înainte de a se fi făcut pământul. Nu era adâncul atunci când am fost născută, nici chiar izvoare încărcate cu apă. Înainte de a fi fost întemeiați munții și înaintea văilor eu am luat ființă. Când încă nu era făcut pământul, nici câmpiile, nici cel dintâi fir de praf din lume, Când El a întemeiat cerurile eu eram acolo; când El a tras bolta cerului peste fața adâncului,. Când a întărit norii sus și izvoarele adâncului curgeau din belșug, Când El a pus hotar mării, ca apele să nu mai treacă peste țărături și când El a așezat temeliele pământului, Atunci eu eram ca un copil mic alături de El, veselindu-mă în fiecare zi și desfătându-mă fără încetare în fața Lui.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că sfânt ești, Dumnezeul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi. (de 3 ori)

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Să luăm aminte. Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Prochimen, glas 3

Mărește suflete al meu pe Domnul, și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu. (Lc. 1)

Stih: Că a căutat spre smerenia servei sale; că iată, de acum mă vor fericii toate neamurile.

Mărește suflete al meu pe Domnul, și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu. (Lc. 1)

Preotul: Înțelepciune.

Lectorul: Din epistola către Evrei (2, 11-18), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Fraților, Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc dintr-Unul sunt toți; de aceea, nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul adunării Te voi lăuda. Și iarăși: Eu voi fi încrezător în El; și iarăși: Iată Eu și pruncii pe care Mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul, și să mântuiască pe cei pe care frica morții îi ținea

în robie toată viața. Pentru că, într-adevăr, nu firea îngerilor a luat, ci sămânța lui Avraam a luat. Drept aceea, dator era întru toate să Se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru curățirea păcatelor poporului. Că, prin ceea ce a pățimit, fiind El însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: **P**ace (†) ție, cititorule.

Lectorul: **Ș**i spiritului tău.

Poporul: **Aleluia**rul, *glas 2*

Alilua, Alilua, Alilua

(Ps. 71,6) **C**oborâ-se-va ca ploaia pe lână și ca picăturile ce cad pe pământ.

Stih: **B**inecuvântat va fi numele Lui în veac.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PROCLAMĂRII SFINTEI EVANGHELII

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni, Stăpâne, lumina fără stricăciune a cunoașterii dumnezeirii Tale și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor Tale propovăduiri. Pune în noi frica fericitelor Tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt

spre bună plăcerea Ta gândind și săvârșind. Că Tu ești luminarea sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună și Celui fără de început Părintelui Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Preotul: **Î**nțelepciune! Drepti! Să ascultăm sfânta Evanghelie. **P**ace (+) tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**itire din sfânta Evanghelie după Sfântul Apostol și Evanghelist Luca.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia de la Luca (1, 24-38)

În zilele acelea Elisabeta, soția lui Zaharia, a zămislit și s-a tănuit pe sine cinci luni, zicând: Astfel mi-a făcut mie Domnul în zilele în care a socotit să ridice dintre oameni ocară mea. Iar în a șasea lună a fost trimis îngerul Gabriel de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret, către o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele Fecioarei era Maria. Și, intrând Îngerul la ea, a zis: Bucură-te, ceea ce ești plină de har,

Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei! Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta? Și Îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și, iată, vei lua în pântece și vei naște Fiu și vei chema numele Lui, Isus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt Se va chema și Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, părintele Său. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și Împărăția Lui nu va avea sfârșit. Și a zis Maria către Înger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat? Și, răspunzând, Îngerul i-a zis: Spiritul Sfânt Se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu Se va chema. Iată, Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrânețea ei, și aceasta este a șasea lună pentru ea, care se numea stearpă. Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință. Și a zis Maria: Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău! Și Îngerul a plecat de la ea.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Doamne, atotstăpânitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și Te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru frații noștri preoții, ieromonahii și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și

iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei bisericii acesteia și pentru toți cei mai înainte adormiți, părinții și frații noștri dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindeni.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Preotul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA CERERII STĂRUITOARE

Doamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii Tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește după mulțimea milei Tale, îndurările Tale trimite-le peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mila Ta bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și

Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA A II-A A CREDINCIOȘILOR

Iarăși și de multe ori cădem înaintea Ta și Ție ne rugăm, Bunule și iubitorule de oameni, ca, privind spre rugăciunea noastră, să cureți sufletele și trupurile noastre de toată întinarea trupului și a sufletului; să ne dai nouă ca nevinovați și fără de osândă să ne înfățișăm înaintea sfântului Tău Altar. Dăruiește, Dumnezeule, și celor ce se roagă împreună cu noi, sporirea vieții, a credinței și a înțelegerii spirituale. Dă-le lor ca totdeauna cu frică și dragoste să-Ți slujească Ție, nevinovați și fără de osândă să se împărtășească cu sfintele Tale Taine și de împărăția Ta cearască să se învrednicească.

Preotul, cu glas înalt:

Întelepciune!

Ca sub stăpânirea Ta totdeauna fiind păziți, Ție mărire să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Poporul: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA HERUVICULUI

Nimeni din cei legați cu poftetele și cu plăcerile trupești nu este vrednic să vină sau să se apropie sau să-Ți slujească Ție, Împărate al mării; pentru că a-Ți sluji Ție mare și înfricoșător lucru este chiar și pentru puterile cerești. Însă, totuși, pentru iubirea Ta de oameni negrăită și nemăsurată, fără mutare și fără schimbare Te-ai făcut om și arhiereu Te-ai numit nouă; și, ca un Stăpân a toate, ne-ai dat lucrarea sfântă a acestei jertfe liturgice și nesângeroase. Căci Tu singur, Doamne Dumnezeu nostru, stăpânești peste cele cerești și peste cele pământești, Cel ce șezi pe scaun de Heruvimi, Domnul Serafimilor și împăratul lui Israel, care singur ești sfânt și întru sfinți Te odihnești. Pe Tine, dar, Te rog, care ești singur bun și binevoitor: caută spre mine,

păcătosul și netrebnicul Tău rob, și curăță-mi sufletul și inima de cuget viclean; și învrednicește-mă cu puterea Sfântului Tău Spirit ca, îmbrăcat fiind cu harul preoției, să stau înaintea acestei sfinte Tale mese și să jertfesc sfântul și preacuratul Tău Trup și prețiosul Tău Sânge. Căci Ție mă rog, plecându-mi cerbicea mea, și cer de la Tine: să nu-Ți întorci fața Ta de la mine, nici să mă lepezi dintre slujitorii Tăi; ci învrednicește-mă pe mine, păcătosul și nevrednicul Tău rob, să-ți aduc Ție darurile acestea. Că Tu ești Cel care aduci și Cel care Te aduci, Cel care primești și Cel care Te împarți, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, însoțit de diacon face cădere mare.

În Altar, preotul cădește sfânta Masă, apoi spune, în taină: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Se închină de trei ori zicând în taină:

Dumnezeule, curăță-mă pe mine, păcătosul!

Preotul împreună cu diaconul se întoarce spre popor plecându-și capul, apoi se duc la masa Proscomidiei.

Diaconul, către preot:

Ridică, părinte.

Preotul, ridicând Aerul, zice:

Ridicați-vă mâinile spre cele sfinte și binecuvântați-L pe Domnul.

Preotul, luând în mâini sfântul Disc îl dă diaconului, care poartă și cădelnița. Preotul ia în mâini sfântul Potir și ies amândoi pe ușa de către miazănoapte, și venind în mijlocul bisericii zice:

Pe voi, pe toți, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.), Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe conducătorii țării noastre, Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe ctitorii și binefăcătorii acestei sfinte biserici (și pe alții, vii și adormiți) și pe voi pe toți,

dreptcredincioșilor creștini, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Diaconul intrând în Altar prin ușile împărătești se oprește de-a dreapta Sfintei Mese.

Preotul, intrând și el în Altar, așează pe Antimis sfântul Potir, apoi primește de la diacon sfântul Disc, pe care îl pune de-a stânga Sfântului Potir. Apoi descoperă Sfântul Disc și Sfântul Potir.

Iosif, cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou, îngropându-l, l-a așezat.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu; și în rai cu tâlharul și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Purtător de viață, mai înfrumusețat cu adevărat decât raiul și decât toată cămara împărătească mai luminat, s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Apoi ridică Aerul de pe umărul diaconului, cădindu-l și acoperind cu el Sfintele, zicând în taină:

Iosif, cel cu bun chip...

Preotul cădind de trei ori, zice în taină:

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

La a treia cădere, adaugă:

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău viței.

Prima ectenie a cererilor

Preotul: **Să** plinim rugăciunile noastre Domnului.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru cinstitele daruri, ce sunt puse înaintea Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**entru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PROSCOMIDIEI

Doamne Dumnezeule, atotținătorule, Cel care singur ești sfânt și primești jertfă de laudă de la cei ce Te cheamă cu toată inima, primește și rugăciunea noastră a păcătoșilor și du-o la sfântul Tău Altar; și fă-ne vrednici a-Ți aduce daruri și jertfe spirituale pentru păcatele noastre și cele din neștiință ale poporului; învrednicește-ne să aflăm har înaintea Ta, ca să-Ți fie bine primită jertfa noastră și să se coboare Spiritul cel bun al harului Tău peste noi, peste aceste daruri puse înaintea și peste întreg poporul Tău.

Preotul, cu glas înalt:

Cu îndurările unuia-născut Fiului Tău, cu care

împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Pace (+) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Să ne iubim unul pe altul ca într-un gând să mărturisim:

Poporul: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Preotul se închină de trei ori, zicând în taină:

Iubi-te-voi, Doamne, tăria mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea.

Preotul sărută darurile acoperite și sfânta Masă.

Preotul: Hristos în mijlocul nostru!

Poporul: Este și va fi!

Preotul, glas înalt:

Întru înțelepciune, să luăm aminte.

Preotul ridică aerul și-l ține deasupra sfintelor daruri, clătînându-l, rostind împreună cu poporul mărturisirea credinței:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțînătorul, făcătorul cerului și al pământului,

văzutelor tuturor și nevăzutelor. Și într-unul Domn, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a coborât din ceruri, S-a întrupat de la Spiritul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va veni cu mărire să judece viii și morții, a cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Spiritul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, care a grăit prin Proroci. Într-Una, Sfântă, Catolică și Apostolică Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Preotul:

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte: Sfânta Jertfă cu pace să o aducem.

Poporul: *Mila păcii, jertfa laudei.*

Preotul, cu glas înalt:

Harul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Spirit, să fie cu voi cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

Preotul, cu mâinile ridicate și cu glas înalt:

Sus să avem inimile.

Poporul: Le avem către Domnul.

Preotul, cu glas înalt:

Să-I mulțumim Domnului.

Poporul: Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, Treimii celei de o ființă și nedespărțită.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA SFINTEI JERTFE (ANAFORAUA)

Cu vrednicie și cu dreptate este a-Ți cânta Ție, a Te binecuvânta, a Te lăuda, Ție a-Ți mulțumi, Ție a ne închina, în tot locul stăpânirii Tale. Că Tu ești Dumnezeu cel negrăit, necuprins cu mintea, nevăzut, neajuns, pururea fiind, același fiind, Tu și unul-născut Fiul Tău și Spiritul Tău Sfânt. Tu din neființă la ființă ne-ai adus și pe cei căzuți iarăși i-ai ridicat și n-ai încetat să le faci pe toate, până ce ne-ai suit la cer și ne-ai dăruit împărăția Ta ce va să fie. Pentru acestea toate Îți mulțumim Ție și unuia-născut Fiului Tău și Spiritului Tău Sfânt, pentru toate binefacerile arătate și nearătate, care s-au făcut pentru noi, pe care le știm și pe care nu le știm. Îți mulțumim Ție și pentru liturghia

aceasta pe care ai binevoit a o primi din mâinile noastre, deși stau înaintea Ta mii de Arhangheli și zeci de mii de Îngeri, Heruvimii și Serafimii, cei cu câte șase aripi și cu ochi mulți, care se înalță zburând,

Preotul, ridicând steluța, face chipul Crucii deasupra Discului, atingându-l în cele patru părți, apoi o sărută și o pune alături:

Cântarea de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind:

Poporul: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot; plin este cerul și pământul de mărirea Lui. Osana întru cele de sus. Bindecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului. Osana întru cele de sus.

Preotul, cu mâinile ridicate, în taină:

Cu aceste fericite Puteri, Stăpâne iubitorule de oameni, strigăm și noi și grăim: Sfânt ești și preasfânt, Tu și unul-născut Fiul Tău și Spiritul Tău Sfânt; Sfânt ești și preasfânt și vrednică de laudă e mărirea Ta. Tu lumea Ta așa ai iubit-o, încât pe Fiul Tău unul-născut L-ai dat, ca tot cel ce crede într-însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Acesta venind și toată rânduiala pentru noi plinind-o, în noaptea în care a fost vândut, ori mai curând pe Sine însuși S-a dat pentru viața lumii, luând pâine în sfintele, preacuratele și neprihănitele Sale mâini, mulțumind și binecuvântând (+), sfințind, frângând, dat-a sfinților Săi învățăcei și apostoli zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfânta Pâine și zice cu glas înalt:

Luăți, mâncați, acesta este Trupul Meu, care pentru voi se frânge, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, în taină:

Asemenea și (+) Potirul, după cină, zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfântul Potir și zice cu glas înalt:

Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, cu capul plecat, zice în taină:

Aducându-ne, așadar, aminte de această poruncă mântuitoare și de toate cele ce s-au făcut pentru noi: de Cruce, de mormânt, de învierea de a treia zi, de înălțarea la cer, de șederea de-a dreapta, de a doua și preamărita iarăși venire.

Preotul prinde cu mâinile cruciș, sfântul Disc cu dreapta și sfântul Potir cu stânga, și, înălțându-le, face cu acestea semnul Crucii și spune cu glas înalt:

Ale Tale, dintru ale Tale, Ție îți aducem de toate și pentru toate.

Poporul: *Pe Tine Te lăudăm, pe Tine Te binecuvântăm, Ție îți mulțumim, Doamne și ne rugăm Ție, Dumnezeuul nostru.*

Preotul, în taină:

Încă-ți aducem această slujbă cuvântătoare și fără vărsare de sânge și cerem și ne rugăm și Te implorăm: trimite Spiritul Tău Sfânt peste noi și peste aceste daruri ce sunt puse înainte.

Troparul Orei a III a

Doamne, Cel ce pe preasfântul Tău Spirit în Ora a treia L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci înnoiește-L în noi, care ne rugăm Ție.

Stih: *Inimă curată zidește în mine, Dumnezeuule, și Spirit drept înnoiește în cele dinăuntrul meu.*

Doamne, Cel ce pe preasfântul Tău Spirit în Ora a treia L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci înnoiește-L în noi, care ne rugăm Ție.

Stih: *Nu mă lepăda de la fața Ta și Spiritul Tău Sfânt nu-L lua de la mine.*

Doamne, Cel ce pe preasfântul Tău Spirit în Ora a treia L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci înnoiește-L în noi, care ne rugăm Ție.

Preotul, binecuvântând sfântul Disc cu semnul sfintei Cruci, zice:

Și fă, așadar, Pâinea aceasta (+) cinstit Trupul Hristosului Tău. **Amin.**

Preotul, binecuvântând sfântul Potir cu semnul sfintei Cruci, zice:

Și ce este în Potirul aceasta, (+) cinstit Sângele Hristosului Tău. **Amin.**

Preotul, binecuvântând cu semnul sfintei Cruci spre amândouă Sfintele, zice:

Prefăcându-le (+) cu Spiritul Tău Sfânt. **Amin. Amin. Amin.**

Preotul, în taină:

Ca să fie celor ce se vor cumineca spre trezirea sufletului, spre iertarea păcatelor, spre împărtășirea Sfântului Tău Spirit, spre plinirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea către Tine, iar nu spre judecată sau spre osândă.

Îți mai aducem această slujire spirituală și pentru cei adormiți întru credință: Strămoșii, Părinții, Patriarhii, Prorocii, Apostolii, Propovăduitorii, Evangheliștii, Mucenicii, Mărturisitorii, Pustnicii și pentru tot sufletul drept ce s-a săvârșit în credință.

Preotul, cădind spre cele Sfinte, zice cu glas înalt:

Mai ales pentru preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Poporul:

Irmosul cântării a IX a a Catavasiilor Bunevestiri
Stih: **B**inevestește, pământule, bucurie mare:

lăudați ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Ca de un chivot însuflețit al lui Dumnezeu, nicicum să nu se atingă mâna necredincioșilor. Iar buzele credincioșilor, fără tăcere, cu bucurie glasul îngerului cântând, să strige Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine.

Preotul, în taină:

Pentru Sfântul Ioan prorocul înainte-mergător și botezător; pentru sfinții măriți și întru tot lăudați Apostoli; pentru sfântul (N.), a cărui pomenire o facem și pentru toți sfinții Tăi, pentru ale căror rugăciuni cercetează-ne pe noi, Dumnezeule. Și adu-ți aminte de toți cei adormiți în nădejdea învierii vieții de veci.

Preotul îi pomenește pe cei vii, în taină:

Pentru mântuirea, cercetarea, iertarea de păcate a robului lui Dumnezeu (N.).

Apoi pe cei adormiți, în taină:

Pentru odihna și iertarea sufletului robului Tău (N.), în loc luminos, de unde a fugit orice durere, întristare și suspinare. Odihnește-l, Dumnezeul nostru, unde strălucește lumina feței Tale.

Preotul, în taină:

Te mai rugăm: pomenește, Doamne, întreg episcopatul dreptcredincios, pe cei ce drept învață cuvântul adevărului Tău, toată preoțimea,

diaconia întru Domnul și toată tagma preoțească. **Îți** mai aducem această slujire spirituală pentru lumea întreagă; pentru Sfânta Catolică și Apostolică Biserică; pentru cei ce în curăție și în viață cinstită petrec; pentru dreptcredincioșii guvernanți și pentru oștirea țării. Dăruiește-le, Doamne, pașnică domnie, ca și noi, în liniștea lor, viață lină și fără tulburare să viețuim, întru toată frica de Dumnezeu și cuviință.

Preotul, cu glas înalt:

Întâi pomenește, Doamne, pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), pe care îi dăruiește sfintelor Tale biserici în pace, întregi, cinstiți, sănătoși, îndelungați în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău.

Poporul: Și pe toți și pe toate.

Preotul, în taină:

Adu-ți aminte, Doamne, de orașul acesta în care viețuim, de toate orașele și satele și de cei ce cu credință locuiesc într-însele. Adu-ți aminte, Doamne, de cei ce sunt în călătorie, de cei bolnavi, de cei ce trudesc, de cei robiți și de mântuirea lor. Pomenește-i, Doamne, și pe cei ce aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici și-și aduc aminte de cei săraci și peste noi, peste toți, trimite milostivirile Tale.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne dă nouă, cu o gură și cu o inimă, a preamări și a cânta preacinstitul și vrednicul de laudă numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, întorcându-se spre popor, binecuvântează cu glas înalt:

Și să fie mila marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru Isus Hristos cu voi (†) cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

A doua ectenie a cererilor

Preotul: Pe toți sfinții pomenindu-i, iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri ce s-au adus și s-au sfințit, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ca iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, Cel ce le-a primit în sfântul și cel mai presus de ceruri și înțelegătorul Său Altar ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: **U**nitatea credinței și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

Înaintea Ta punem toată viața și nădejdea noastră, Stăpâne iubitorule de oameni, și cerem și ne rugăm și Te implorăm: învrednicește-ne să ne împărtășim cu cereștile și înfricoșătoarele Tale Taine, ale acestei sfinte și spirituale Mese, în curată conștiință, spre ștergerea păcatelor, spre iertarea greșelilor, spre împărtășirea cu Sfântul Spirit, spre moștenirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea către Tine, iar nu spre judecată sau spre osândă.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeule ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se

numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace (+) tuturor

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PLECĂRII CAPETELOR

Îți mulțumim Ție, nevăzutule Împărat, care cu puterea Ta nemăsurată pe toate le-ai făcut și cu mulțimea milei Tale din neființă la ființă pe toate le-ai adus. Înсуți, Stăpâne, caută din cer spre cei ce și-au plecat Ție capetele lor, că nu le-au plecat trupului și sângelui, ci Ție, înfricoșătorului Dumnezeu. Tu, deci, Stăpâne, pe cele puse înainte, nouă tuturor spre bine le întocmește, după trebuința deosebită a fiecăruia: cu cei ce călătoresc împreună călătorește, pe cei bolnavi îi vindecă, Cel ce ești doctorul sufletelor și al trupurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni ale unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, în taină, cu mâinile ridicate:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, din sfânt lăcașul Tău și de pe scaunul măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi și aici împreună cu noi nevăzut petreci, și ne învrednicește prin mâna Ta puternică a ni se da preacurat Trupul și preacinstit Sângele Tău și, prin noi, întregului Tău popor.

Preotul se închină de trei ori în fața sfintei Mese, zicând în taină:

Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.

Preotul, înălțând sfânta Pâine, zice cu glas înalt:
Să luăm aminte. Sfintele, sfinților.

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Preotul, frângând Sfânta Pâine în patru, zice:

Se frânge și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce se frânge și nu se împarte, Cel ce se

mănâncă întotdeauna și niciodată nu se sfârșește, ci pe cei ce se împărtășesc îi sfințește.

Preotul, făcând cruce deasupra sfântului Potir cu partea IC, zice:

Plinirea credinței Sfântului Spirit. **Amin.** Și o pune în sfântul Potir.

Cinstitul și preasfântul Trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, mi se dă mie preotului (N.), spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă cu frică și luare aminte.

Apoi, luând sfântul Potir, preotul zice:

Mă cuminec eu, robul lui Dumnezeu, preotul (N.), cu cinstitul și sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă din sfântul Potir, zicând apoi.

Iată, s-a atins de buzele mele și va șterge toate păcatele mele și fărădelegile mele le va curăți.

*Poporul cântă chinonicul/priceasna Praznicului
Bunevestiri:*

**Că a ales Domnul Sionul, l-a ales pe el locuință
Lui. Aliluia! Aliluia! Aliluia!**

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. Amin.

Apoi:

Preotul: **C**u frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: Amin.

Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

După ce a încheiat cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir, zicând cu glas înalt:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează (†) moștenirea Ta.

Poporul: Văzut-am lumina cea adevărată, luat-am Spiritul ceresc, aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne, că aceasta ne-a mântuit pe noi.

Preotul, întorcându-se la sfânta Masă, cădește de trei ori sfântul Disc și sfântul Potir și zice în taină:

Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul mărirea Ta.

Preotul, închinându-se cu evlavie și luând sfântul Disc și sfântul Potir, însemnează, cu acesta din urmă, în chipul Crucii deasupra Antimisului și zice cu glas înalt:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru,
Și întorcându-se spre popor și înălțându-le zice cu glas înalt:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să laudăm mărirea Ta, că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu sfintele fără de moarte, cu preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi în sfințenia Ta, toată ziua să învățăm dreptatea Ta. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul duce în acest timp sfintele Taine la masa Proscomidiei, apoi le cădește.

Preotul: Drepti!

După ce ne-am împărtășit cu dumnezeieștile, sfintele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată, desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, împăturând Antimisul, zice în taină:

RUGĂCIUNEA DE MULȚUMIRE DUPĂ ÎMPĂRTĂȘANIE

Îți mulțumim Ție, Stăpâne, iubitorule de oameni, binefăcătorul sufletelor noastre, că și în ziua de acum ne-ai învrednicit de cereștile și nemuritoarele Tale Taine. Îndreaptă calea noastră, întărește-ne pe toți în frica Ta, păzește

viața noastră, întărește pașii noștri, pentru rugăciunile și mijlocirile măritei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi.

Preotul, însemnând cu sfânta Evanghelie peste Antimis în chipul sfintei Cruci, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Cu pace să ieșim.

Poporul: Întru numele Domnului

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

RUGĂCIUNEA AMVONULUI

Cel ce-i binecuvântezi pe cei ce Te binecuvântează, Doamne, și-i sfințești pe cei ce nădăjduiesc în Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Plinirea Bisericii Tale în pace păzește-o; sfințește-i pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi cei care nădăjduim în Tine. Pace dăruiește lumii Tale,

Bisericilor Tale, preoților și întregului Tău popor. Că toată darea bună și tot darul desăvârșit de sus sunt, coborând de la Tine, Părintele luminilor, și Ție mărire și mulțumire și închinare Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (*de 3 ori*)

Preotul, terminând rugăciunea, intră în Altar și întorcându-se spre masa Proskomidiei, zice în taină:

Plinirea Legii și a profețiilor însuși fiind, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai plinit toată rânduiala părintească, umple de bucurie și de veselie inimile noastre, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul binecuvântează poporul, zicând:

Binecuvântarea (+) Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, închinându-se spre icoana Mântuitorului, cu glas înalt:

Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi. (*de 3 ori*) -Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a binevoit a se întrupa pentru mântuirea noastră, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului s cărui liturghie am celebrat, ale Sfântului Arhangel Gabriel, ale Sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.